

[Aksel Larsen.]

den mandatmæssige forskydning, der skete, tage hensyn til, hvad man har sagt til vælgerne under valgkampen, og lade den socialdemokratiske regering komme til.

Dette er jo også en af årsagerne til, at kommunisterne anbefalede at overlade regeringsdannelsen til socialdemokratiet. Vi mente, at man måtte efter valget tage hensyn til de forskydninger, der var sket, og man måtte gøre det i særlig grad på grund af den agitation blandt vælgerne, der havde ført til disse forskydninger eller været medvirkende til dem. Vi havde også en anden grund, den nemlig, at der ikke kan være nogen tvivl om, at vælgerflertallet gennem sin afstemning har ønsket at udtrykke utilfredshed med den hidtidige politik, har ønsket at udtrykke sit krav om gennemførelsen af en ny politik.

Det ærede medlem hr. Erik Eriksen og muligvis også det ærede medlem hr. Aksel Møller — det lagde jeg desværre ikke mærke til — har forsøgt at hævde, at regeringsdannelsen er i strid med flertallet her i tinget og med flertallet i befolkningen, eftersom der er stort liberalt flertal i folketinget, og eftersom de ikke-socialistiske partier i folketinget har stort flertal. Hvorvidt regeringen er i flertal eller i mindretal her i tinget, kan det ærede medlem hr. Erik Eriksen jo få undersøgt, det afhænger kun af ham selv, han kender de metoder, man skal anvende, hvis man vil undersøge noget sådant. Men hvad angår det med det store liberalistiske flertal, synes jeg, man snart skulle holde op med at ride gamle travere, som overhovedet ikke er i stand til at flytte benene mere. Hvor er den liberalisme? Ja, man agiterer med den, man taler om den, man vil bilde vælgerne ind, at man er liberalister. Men se på Danmarks politik gennem de sidste 30 år og se, hvor megen liberalisme der har været, se, om de liberalistiske principper overhovedet er blevet holdt i hævd. Man vil komme til det resultat, at det er de ikke.

Hvad er det for noget snak, at den

afgåede regering var en liberalistisk regering? Hvis jeg ikke tager meget fejl, er det konservative folkeparti, der jo var regeringspartner, tilhænger af en meget betydelig toldforhøjelse gennem beskyttelsestold. Såvidt jeg ved, er dette ikke noget særlig liberalistisk synspunkt. Men iøvrigt, hvis man ser ud over denne sal og vurderer de forskellige partiers standpunkter, er det svært eller rettere sagt umuligt at finde noget parti, der kan påstå at være renlivet liberalt. Ja, retsforbundet gør forsøget, men har dog ved forskellige lejligheder vist, at dets liberalistiske principper ikke holder overfor den hårde virkelighed. Og som sagt, når man ser på hele den måde, hvorpå der lovgives og regeres i dette land, må man holde op med forsøgene på at bilde befolkningen ind, at dette er liberalisme.

Jeg skal derimod ikke bestride, at de ikke-socialistiske partier har et endda meget stort flertal i denne sal; det omfatter nemlig ikke alene de tidligere regeringspartier, retsstatspartiet og de radikale, men også socialdemokratiet. Det er en kendsgerning, at da socialdemokratiet vedtog sit nye program på kongressen i juni måned, afskrev man ikke blot reelt — det har man gjort længe —, men også formelt og højtideligt socialismen, og det er en kendsgerning, at socialdemokratiets ordfører i denne debat, det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg), direkte og meget skarpt og meget tydeligt har vendt sig imod socialismen, de socialistiske ideer, de socialistiske teorier. Jeg erindrer blot om, at i socialdemokratiets nye program, „Vejen til fremskridt“, står der udtrykkeligt, at samfundet er tjent med et samspil af privat ejendomsret og kooperation og andelsbevægelse og statsdrift o. s. v. Ja, men et samfund med privat ejendomsret og privat kapitalisme er ikke og kan ikke være noget socialistisk samfund, og når det slås fast i indledningen til programmet, at sådan vil man have det, så har man afskrevet socialismen.